

РЕШЕНИЕ

№ 3703

гр. София, 08.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 12.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **2861** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР).

Образувано е по жалба на Д. С. С., с постоянен адрес в [населено място], подадена от пълномощника адвокат И. С. срещу Заповед №18-1380 от 04.02.2021г., издадена от началника на Службата по геодезия, картография и кадастър - С.. С оспорения акт е одобрено изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], като е отстранена явна фактическа грешка между части от имоти, възстановени по ЗСПЗЗ и попадащи в път от републиканската пътна мрежа «Път III – С. – Ж. - И.».

Жалбоподателката Д. С. С. иска обявяване на нищожност на административния акт като издаден от некомпетентен по степен административен орган. Навежда аргументи и за незаконосъобразност на акта в частта му относно поземлени имоти с идентификатори: 22472.7421.60; 22472.7421.61; 22472.7421.62 и 22472.7421.63, за които твърди че е собственик и които попадат в обхвата на изменението. В съдебното заседание жалбата се поддържа от адв.С.. Поддържа се правен интерес от оспорване на заповедта, въпреки последващата заповед за отмяната ѝ от органа, тъй като не се установява дали новата заповед е влязла в сила, както и поради опасения, че тя също може да бъде отменена като процесната заповед. Заявена е претенция за присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът – началникът на Службата по геодезия, кадастър и картография – С.

(СГКК- С.), оспорва жалбата като недопустима поради отпаднал правен интерес на жалбоподателката. Сочи, че по повод на жалба, подадена от друго засегнато лице, оспорената заповед е отменена със Заповед №18-3172 от 19.03.2021г. на основание чл.91 от АПК. Основа претенцията за разности поради обстоятелството, че жалбата е подадена направо в съда, а не чрез органа.

Заинтересованата страна Агенция „Пътна инфраструктура“ (А.), чрез процесуалния си представител юрисконсулт Г. Н., оспорва жалбата. Твърди, че е налице фактическото основание за издаване на заповедта – наличие на очевидна фактическа грешка. Моли жалбата да бъде отхвърлена.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Установени факти:

Фактическата обстановка по делото се установява от представените по делото писмени доказателства и от приетата административна преписка.

Жалбоподателката представя нотариален акт за продажба на недвижими имот №166, том СЛІ, дело №3266/2011г., вх.рег.№54849 от 27.12.2011г., и нотариален акт за продажба на недвижими имот №19, том СЛІ, дело №32509, вх.рег.№59643 от 27.12.2011г., с които се легитимира като собственик на следните имоти, находящи се в землището на с.Яз.Искър, район П., Столична община: имот №018360 по картата на възстановената собственост (КВС) за местността „Тепе М.“; имот №018361 по КВС за местността „Зад гъоло“; имот №018362 по К. за местността „Дибиковото“ и имот №018363 по К. за местността „Д.“.

Кадастралната карта и кадастралните регистри за района са одобрени със Заповед №РД-18-19/27.01.2012г. Видно от представените скици имотите на жалбоподателката са нанесени с идентификатори: 22472.7421.60; 22472.7421.61; 22472.7421.62 и 22472.7421.63.

Производството пред административния орган е започнало по заявление с вх.№07-24273 от 02.12.2020г., подадено от А.. Процедираното изменение за отстраняване на явна фактическа грешка засяга 79 имота на различни собственици. С оспорената заповед искането за изменение е уважено, като са засегнати описаните 79 имота, включително и имотите на жалбоподателката.

По повод настоящата жалба и жалба от [фирма] административният орган е преразгледал преписката, при което е установил, че засегнатите от изменението имоти са повече от 50, поради което компетентен да издаде акта е изпълнителният директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК) на основание чл.53б, ал.5, т.2 от ЗКИР. По тези съображения началникът на СГКК-С. е издал нова Заповед №18-3172 от 19.03.2021г., с която е отменил предходната си заповед. По делото няма данни за влизане на тази заповед в сила. След приключване на устните състезания по делото ответникът с молба от 25.05.2021г. е направил твърдение, че заповедта за отмяна е влязла в сила на 14.05.2021г., но отново не представя доказателства за това.

Правни изводи:

По допустимостта на жалбата

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице, което е засегнато от административния акт. Последващата отмяна на оспорения акт не може да бъде ценена като обстоятелство, установяващо отпаднал правен интерес или липса на годем за оспорване административен акт, тъй като не са представени доказателства за влизането ѝ в сила. Действително, административният орган има възможност да упражни правото си на отзив по чл.91, ал.1 от АПК, като оттегли или отмени, или измени акта си. Тъй като новият акт подлежи на оспорване съгласно чл.91, ал.2 от АПК, правният интерес на жалбоподателката би отпаднал едва след влизането на акта в сила. В случая твърдението на органа, че новият акт е влязъл в сила на 14.05.2021г. не е подкрепено с никакви доказателства – нито с доказателства за съобщаване на акта на собствениците на всички 79 засегнати имота, нито с някакво удостоверяване от органа, което да има доказателствения асил на официален документ.

По съществото на спора

Оспорената заповед е издадена от материално некомпетентен административен орган. Едно от основанията за изменение на одобрена кадастрална карта с цел поддържането ѝ в актуално състояние е отстраняването на явни фактически грешки – чл.5, ал.1, т.3 от ЗКИР. Компетентността на органа в този случай е разписана в разпоредбата на чл.53б, ал.5, като е обвързана с мащаба на явната фактическа грешка – ако грешката засяга до 50 имота, компетенте да извърши изменението е началникът на СГКК, ако грешката е за над 50 имота – изпълнителният директор на АГКК.

Видно от оспорената заповед е, че с нея се засягат 79 имота – следователно материално компетентен да извърши изменението е изпълнителният директор на АГКК, като при това се спазва редът по чл.51, ал.4 от ЗКИР и се направи обявление в Държавен вестник и на публични места в общината и кметството по местонахождение на имотите.

Липсата на компетентност на органа е порок, който обуславя нищожност на административния акт в цялост. Това прави безпредметно разглеждането и обсъждането на основанията за незаконосъобразност на акта в частта му относно имотите на жалбоподателката.

Разноски:

При този изход на спора искането на жалбоподателката за присъждане на разноските следва да се уважи на основание чл.143, ал.1 от АПК.

Възражението на ответника, че жалбоподателката няма право на разноски, щом е подала жалбата направо в съда, а не чрез него, е неоснователно – освен че не намира опора в закона, то е лишено и от всякаква житейска логика.

При липса на направено възражение от ответника по чл.78, ал.5 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), приложим във връзка с чл.144 от АПК, за прекомерност на претендираното от жалбоподателката адвокатско възнаграждение, съдът не обсъжда съответствието на заплатеното възнаграждение с фактическата и правната сложност на делото.

По тези съображения ответникът следва да заплати на жалбоподателката

претендираните разноси в цялост, така както са установени с представения договор за правна защита и съдействие и представените платежни документи: 10 лева за държавна такса и 950 лева адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 38-ми състав,

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТ на Заповед №18-1380 от 04.02.2021г., издадена от началника на Службата по геодезия, картография и кадастър - С..

ОСЪЖДА Службата по геодезия, картография и кадастър – С. да заплати на Д. С. С. разноси в размер на 960 (деветстотин и шестдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: